

Święta woda i spragniony Chrystus.

Felieton do lekcji Szkoły Sobotniej na 24 kwietnia 2010

„Pan Bóg musi być wściekły’. To jest jedyne wyjaśnienie, które ma sens dla Jia Son, tybetańskiego rolnika, który przeżył katastrofę, która przeszła nad jego wioską w prowincji Yunnan w Chinach. ‘Naruszyliśmy naturalny porządek’ powiedział pobożny 52 letni buddysta. ‘A teraz Bóg nas karze.’” Tak rozpoczyna się artykuł w *National Geographic The Big Melt* [Wielkie roztopy] w specjalnym wydaniu z kwietnia 2010 na temat *Water: Our Thirsty World* [Woda: Nasz spragniony świat].

Rolnik przyznał, że rozpuszczanie się lodu może być z jego winy. Jednak, kiedy na początku roku zaczął rozpuszczać się lodowiec mieszkańcy wioski mogli cieszyć się z możliwości podwójnych zbiorów w tym roku. Również turyści, którzy przybyli, aby zwiedzić lodowiec, spowodowali, że wioska tego rolnika stała się najbogatszą w regionie.

„Jia Son stara się opowiedzieć turystom na temat duchowego znaczenia lodowca. ‘Nie będzie lepiej’, mówi, dopóki nie pozbedziemy się naszego materialistycznego myślenia.”

Kiedy w tym tygodniu zwróciliśmy naszą uwagę w stronę „Wody życia”, ważne jest, aby pamiętać, że chrześcijanie nie są jedynymi, którzy odnajdują duchowe znaczenie w wodzie. Dla hindusów, Ganges jest jedną z pięciu głównych świętych rzek. W tradycji żydowskiej rytualne oczyszczenie wodą jest nazywane *micwa* (przykazanie). Mahomet powiedział „Czystość jest połową wiary”. Dla wielu ludzi woda przyczynia się do ożywienia wiary.

Autor naszej lekcji zabiera nas do Studni Jakuba, aby opisać historię samarytańskiej kobiety i Pana Jezusa. Mimo, że Samarytanie i Żydzi uważali Jakuba za swojego przodka, a także korzystali z wody, która znajdowała się w studni, to jednak nie byli ze sobą w dobrych stosunkach. Ich niezgoda miała charakter religijny i sięgała czasów Ezdrasza i odbudowy świątyni w Jerozolimie, z której Samarytanie zostali wyłączeni.

Oto powód, dlaczego zwrócenie się Pana Jezusa z prośbą o wodę do samarytańskiej kobiety było dla niej takim zaskoczeniem. Żydzi nie rozmawiali z Samarytanami. Rozmowa Pana Jezusa z Samarytanką dostarczyła jeszcze innych niespodzianek i wzbudziła zaciekawienie: Jego oferta żywej wody. Jego wiedza na temat jej małżeńskiego pożycia, Jego sugestie, że nie jest ważne gdzie wielbi się Pana Boga.

Samarytanka szybko zrozumiała znaczenie tego, co Pan Jezus jej powiedział oraz kim jest. Spotkanie długo oczekiwanego Mesjasza spowodowało, że zapomniała o wodzie. Zostawiła swój dzban i pobiegła do wioski, aby podzielić się dobrą nowiną.

Szybkie zrozumienie poselstwa oraz natychmiastowa reakcja polegająca na przekazaniu dalej dobrej nowiny spowodowały, że Pan Jezus również został orzeźwiony. Ellen White mówi nam o tym w taki sposób: „Nasz Odkupiciel pragnął być rozpoznany. Był spragniony życzliwości i miłości tych, których odkupił swoją własną krwią.”¹

Kiedy Pan Jezus dowiedział się, że Faryzeusze zaczęli porównywać wyniki chrztów w domniemanej przez nich konkurencji pomiędzy nim i jego kuzynem Janem, bardzo go to męczyło, dlatego postanowił opuścić Judeę. Wraz ze swoimi uczniami znajdował się w drodze do Galilei. Właśnie wtedy zatrzymał się obok studni Jakuba.

Jego uczniowie nie rozumieli, dlaczego rozmawiał z Samarytanką. Spotkanie z nią było tak bardzo odświeżające dla Jezusa. Nareszcie spotkał kogoś, kto bardzo szybko zrozumiał, o co Jemu chodziło. Dlatego Pan Jezus zatrzymał się w Samarii przez dwa dni.

Ellen White napisała: „Faryzeusze gardzili prostotą Jezusa. Lekceważyli Jego cuda i żądali dowodu, że jest Synem Bożym. Samarytanie natomiast nie prosili o znak i Jezus nie uczynił wśród nich cudów z wyjątkiem ukazania kobiecie przy studni tajemnic jej życia. Mimo to wielu przyjęło Go.”²

To był właśnie ten moment w służbie Jezusa, w którym rozpoczął on burzyć mur dzielący Żydów i pogan i zaczął głosić światu zabawienie.

„Ten, kto pije wodę życia, staje się sam źródłem życia. Odbiorca staje się dawcą. Łaska Chrystusa w duszy człowieka jest jak źródło bijące na pustyni, które odświeża wszystkich i nakłania znajdujących się blisko zagłady do skosztowania wody życia.”³

Co można jednak powiedzieć na temat zwykłej wody, która podtrzymuje życie na ziemi – jak mówi Barbara Kingsolver, autorka wspomnianego artykułu w *National Geographic* – wody, która jest „tętniącym, cyrkulacyjnym systemem świata”?

¹ E.White, *Życie Jezusa* s. 130.

² E.White, tamże, s. 131.

³ E.White, tamże, s. 133.

Czy potrafimy słuchać, gdy sama ziemia podnosi swój głos? „Prawie 70 procent światowych zasobów wody jest zamrożonych w lodzie. Większość całej reszty znajduje się w zbiornikach wodnych, które eksploatujemy o wiele szybciej niż pozwala na to naturalny system ponownego napełniania. Dwie trzecie naszej wody jest wykorzystywane do produkcji żywności. Wraz z przyrostem 83 milionów ludzi każdego roku, zapotrzebowanie na wodę będzie wzrastało, chyba, że zmienimy sposób, w jaki ją wykorzystujemy” relacjonują dziennikarze z *National Geographic*.

Czy pochycimy to przesłanie równie szybko jak samarytańska kobieta, która przyjęła poselstwo Chrystusa, i ogrzejemy serce naszego Stwórcy, Boga Wszechświata?

DO PRZEMYŚLENIA

W jaki sposób Biblia pomaga nam poznać czy pijemy zbyt dużo, lub zbyt mało wody?

Jeżeli, jak było to w lekcji z ubiegłego tygodnia, Biblia niewiele mówi na temat naszej potrzeby ćwiczeń, to jeszcze mniej mówi nam na temat naszej potrzeby picia wody. W Biblii znajdują się ciekawe fragmenty, które mówią nam na temat odnawiających i oczyszczających właściwości wody, jednak żaden z nich nie mówi na temat jej zdrowotnych korzyści. Wiedząc o tym fakcie, w jaki sposób Biblia przekazuje nam informuje na temat stosowania wody?

1. **Czy jest możliwe, aby rozróżnić pomiędzy tymi „prawami” w Biblii, które są ściśle rytualne i tymi, które posiadają zdrowotne implikacje?** Księga Kapłańska 11,40 stwierdza, że ci, którzy niosą zwłoki będą nieczyści aż do wieczora, nawet gdy wypiorą swoje szaty zgodnie z przepisami prawa. Czy możemy w tym przypadku wywnioskować, dlaczego tego rodzaju przepis był stosowany? Księga Kapłańska 13 i 15 mówi również na temat oczyszczającej mocy wody, ale przy tej okazji wyszczególnione są także rytualne wymagania. W jaki sposób możemy się dowiedzieć, które z tych praw powinny być przestrzegane dzisiaj przez osoby wierzące?
2. **Czy zmieniające się w Starym Testamencie, a także w okresie międzytestamentalnym prawa, upoważniają nas, aby na podstawie „uświęconego rozumu” określić, którego z nich nie trzeba już stosować?** Poniżej znajdują się trzy przykłady przepisów, które zawierały symbolikę, posiadającą ogromne znaczenie, kiedy prawa te zostały podane:
 - A. Zmiany w Starym Testamencie:
 - a. Ułomni mężczyźni (Pwt 23,1; Iz 56,3-5): odrzuceni, a następnie przyjęci.
 - b. Nieślubne dzieci (Pwt 23,2; Sdz 11 (Jefta): odrzucone, a następnie napełnione Duchem.
 - c. Obcokrajowcy: Moabici i Ammonici (Pwt 23,3-6; Rut [por. 1Krl 14,21]): odrzuceni, następnie włączeni do królewskiego rodowodu. Rut była przodkiem Pana Jezusa.
 - B. Zmiany w okresie międzytestamentowym: Obrzezanie nie jest już więcej obowiązkowe: Dz 15.
3. **W jaki sposób możemy się upewnić, że nasz „rozum nie odprowadził” nas od czynienia Bożej woli?**
 - A. Cokolwiek prowadzi nas w stronę zranienia innych, nie jest dozwolone (por. Ga 5,13).
 - B. Wspólnota wierzących może pomóc nam nie przekroczyć granic Bożej woli. Dz 15,28 pokazuje w jaki sposób może działać ta zasada. W czasie pierwszej Generalnej Konferencji, kiedy społeczność adwentystyczna zmagala się z pytaniami, co należy przyjąć, a co odrzucić. Dyskutowano dogłębnie na dany temat i modlono się aż momentu, w którym postawiono następujący wniosek: „Dlatego postanowiliśmy Duch Święty i my.” Krótko mówiąc, kiedy obawiamy się, że nasz rozum może prowadzić nas na manowce, grupa dobrych braci i siostr w Chrystusie może dać nam zdrową radę.

Opracował Janek Pollok (na podstawie B.Dwyer, *The Water of Life*)

Materiał dostępny również na: www.skoczow.maranatha.pl.pomoce/ lub www.pomoce.wa.pl